

ГУМАНІЗАЦІЯ АРХІТЕКТУРНОГО СЕРЕДОВИЩА ПУБЛІЧНИХ ПРОСТОРІВ

Міста в ході свого історичного розвитку набувають багатшарової функціональної структури. Публічні простори представляють середовище, на якому вирує життя городян. Однак часто відбувається процес деградації таких територій, який пов'язаний з економічними, соціальними та архітектурними проблемами.

За часів СРСР в Україні існували промислові підприємства, що охоплювали значні ділянки. У період становлення незалежності вони не змогли переорієнтуватись стосовно нових економічних умов та представляють на даному етапі покинуті території. Також необхідно виділити проблему житлових районів багатоквартирної забудови, які при великій щільності населення часто є осередками підвищеної небезпеки для їх мешканців.

Подібні території притаманні будь-якому місту. Світова спільнота працює над вирішення проблематики таких територій та пропонує рішення для подолання кризи у міському середовищі.

Розвиток злочинності є частою реакцією на занепалих територіях. Передумовами є:

- відсутність будь-якої діяльності (зникнення промислових підприємств, соціальних, адміністративних та інших установ, об'єктів торгівлі);
- занепад архітектурного середовища (руйнація, застарілість, відсутність професійного регулювання будівництва);
- концентрація маргінальних елементів соціуму.

Для пошуку ймовірних рішень було проаналізовано теоретичний досвід Сінгапура, де включно з 1981 р. Національна рада з попередження злочинності працювала над розробкою правил та рекомендацій для проектування нових та реконструкції існуючих районів. Їх основна задача – створення безпечних просторів засобами дизайну.

На шляху до реалізації проекту важливою складовою є аналітичний етап роботи. В Україні, на жаль, даний аспект часто відсутній, або має поверховий характер. На цьому етапі пропонується оцінити простір шляхом одержання відповідей на низку питань, серед яких наступні:

1. На скільки функціональний існуючий дизайн?
2. На скільки дизайн сприяє прояву бажаної поведінки?
3. Чи перешкоджають елементи дизайну продуктивному використанню простору за його функціональним призначенням?

4. Чи перешкоджають складові елементи контролю поведінки у просторі?

На базі отриманих відповідей можна провести оцінку ситуації проектної ділянки, визначити «проблемні» місця та згідно наступних рекомендацій знайти необхідне рішення:

1. Чіткі лінії спостережень.
2. Прийнятне освітлення.
3. Мінімізація прихованих та ізольованих маршрутів.
4. Сприяння різноманітному функціональному використанню територій.
5. Використання генераторів активності.
6. Створити відчуття «не покинутого» місця шляхом обслуговування та менеджменту.
7. Створити належні знаки та інформацію
8. Поліпшення дизайну матеріального середовища.

Рисунок 1 – Реконструкція каменярні St. Margarethen

Вимоги до дизайну:

- якість та краса;
- зрозумілість дизайну;
- попередження створення не використовуваних територій;
- сценарії використання у нічний час;
- матеріали.

Наведена концепція є однією з багатьох можливих доцільною для використання в процесі проектування. Її необхідно розширювати та пристосовувати для конкретних випадків.